

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 18C/8/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818201712
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kotríková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2018:3818201712.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Zuzanou Kotríkovou, v spore žalobcu: D. J., narodený X.X.XXXX, trvale bytom E. J. č. XXX, občan SR proti žalovanému: E. E., narodený X.XX.XXXX, trvale bytom E. J. č. XXX, o zaplatenie 863,- EUR takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 400,- EUR v lehote do 60 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

III. Žiadna zo sporových strán n e m á právo na náhradu trov konania.

IV. O poplatkovej povinnosti súd r o z h o d n e samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajší súd dňa 11.04.2018 domáhal voči žalovanému náhrady škody 863,- EUR. Žalobu odôvodnil tým, že trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č.k. 2T 17/2018-158 zo dňa 13.02.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.03.2018 bol žalobca so svojim nárokom odkázaný na civilný proces. V trestnom konaní bol žalobca poškodený trestným činom, ktorého sa dopustil žalovaný a bol uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa §156 ods.1 Trestného zákona a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody. Uvedeným konaním bola žalobcovi spôsobená ujma na zdraví s nevyhnutnou dobou liečenia v trvaní 10 dní, vznikli mu náklady na lieky (predpísané aj od bolesti) vo výške 30,- EUR, absolvoval 10 návštev u lekára, výška cestovného jednosmerne bola 1,65 EUR, na jeden deň spolu suma 3,30 EUR a celkom cestovné výdaje za 10 návštev mal 33,- EUR. Žalobca si ďalej uplatňuje náhradu ušlej mzdy vo výške 500,- EUR, z dôvodu práceneschopnosti mu bol znížený platobný priemer po dobu 3 mesiacov a prišiel o úhradu 13.-teho platu od zamestnávateľa vo výške 100,- EUR, ktorá suma mu nebola vyplatená z dôvodu práceneschopnosti. Počas liečenia a rekonvalescencie žalobca tvrdí, že sa nemohol plnohodnotne venovať rodine, prácam okolo nehnuteľnosti, záhrade a iným činnostiam okolo nehnuteľnosti, preto došlo k sťaženiu spoločenského uplatnenia a obvyklého spôsobu života, bolo poškodené jeho dobré meno v obci a z uvedeného dôvodu si voči žalovanému uplatňuje náhradu škody aj vo výške 200,- EUR.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomne, podaním doručeným súdu 30.04.2018. Uviedol, že žalovaný sumu akceptuje len z časti, nakoľko žalobca má na tomto incidente nemalý podiel. Prijal v trestnom konaní podmienku bez ďalšieho odvolania preto, že nechcel ďalej zaťažovať a traumatizovať svoju rodinu. Incident sa stal po tom, čo bola žalobcom slovné napadnutá jeho manželka. K úhrade liekov nemá žalovaný námietky. K desiatim návštevám žalobcu u lekára namietol, že návšteva u lekára bola tri

krát (ošetrenie, odborný lekár a po desiatich dňoch kontrola) a nie desať krát, ako to žaluje žalobca. K ušlej mzde žalovaný namietol že suma 50,- eur denne u zamestnávateľa Vegum a.s. Dolné Vestenice je nadhodnotená, pracujú tam jeho rodinní príslušníci a vie, aký tam dosahujú priemerný zárobok. Prepočet skresľuje podľa neho to, že žalobca v danom období mal aj iné voľno, resp. práceneschopnosť (PN), čo skresľuje prepočet. Trinásť plat sa vypočítava podľa dochádzky celého roka a nie kvartálne. Náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia namietol, pretože táto ujma za zdraví patrila medzi veľmi ľahké a nevyžadovala PN, žalobca mohol vykonávať všetky práce bez obmedzenia a aj chodiť do práce. A práce na záhrade aj vykonával (kopal motykou, krompáčom, pilil drevo a pod.). Nebol teda až tak zranený. K poškodeniu dobrého mena požiadal súd, aby sa obrátil na Obecný úrad E. J. o vystavenie posudku na žalobcu, na jeho reputáciu v obci, nesúhlasil so sumou 200,- EUR za poškodenie dobrého mena. Žalovaný navrhol žalobcovi, že mu zaplatí sumu 400,- EUR (pretože aj žalobca má na incidente nemalý podiel), žalovaný je invalidný dôchodca a jeho finančná situácia mu však neumožňuje ním navrhovanú sumu zaplatiť žalobcovi jednorázovo, preto požiadal o možnosť splátok.

3. V replike zo dňa 01.03.2018 žalobca uviedol, že celé vyjadrenie žalovaného sa zakladá na nepravdivých a ničím nepodložených údajoch. Na celom incidente dňa 11.06.2017 má najväčší podiel viny žalovaný a jeho manželka, žalovaný ho napadol, za čo bol aj právoplatne podmienene odsúdený. Nemá na ňom teda až taký podiel, ako uvádza žalovaný. Žalovaný ho sám vyzýval na fyzickú potýčku na cestu, ktorú on odmietol, že sa biť nechce a že chce len slovné vysvetlenie. Pričom vec nemusela skončiť na súde, žalobca bol ochotný sa mimosúdne dohodnúť, žalovaný to odmietol a nespolupracoval s vyšetrovateľom. S ostatnými susedmi žalobca žiadny problém nemá. K ušlej mzde 500,- EUR, ktorú výšku žalovaný namietol uviedol, že trinásť plat zamestnanca sa vypláca za prvý polrok kalendárneho roka a štrnásť plat za druhý polrok kalendárneho roka. Výšku ušlej mzdy a trinásteho platu predložil žalobca so žalobou v potvrdení od zamestnávateľa. Po napadnutí žalovaným žalobca musel byť ošetrený u lekára (dvakrát tržná rana s plným opuchom tváre), správa ošetrujúceho lekára bola priložená k návrhu. Ošetrujúci lekár mu následne vystavil práceneschopnosť, pretože je nemysliteľné, aby s tržnou ranou v kútiku úst a plným opuchom tváre cestoval do práce MHD a 7,5 hod. manuálne pracoval v prašnom prostredí, kde sa používajú aj chemikálie, keby sa rozhodol chodiť napriek zraneniam do práce, riskoval by infekciu a jeho práceneschopnosť by sa predĺžila. Žalobca má za to, že jeho práceneschopnosť bola opodstatnená, s poukazom aj na vyjadrenia lekárov MUDr. T., chirurga MUDr. X. a posudkového lekára MUDr. C.. Celú čiastku, ktorú si Sociálna poisťovňa vymáhala od žalovaného bez námietok v plnej výške uhradil. Je nemysliteľné, ako to tvrdí žalovaný, aby počas práceneschopnosti manuálne pracoval. K náhrade cestovného 33,- EUR uviedol, že išlo 4 krát o návštevu lekára (3 x počas PN) a 1 krát k posudkovému lekárovi a 8 krát návšteva OOPZ Nitrianske Rudno. Náhrada cestovného je preto minimálna. K poškodeniu dobrého mena jeho osoby došlo, sumu 200,- EUR si uplatňuje za sťaženie spoločenského uplatnenia , obmedzený spôsob života a nemožnosť plnohodnotne sa venovať svojej rodine. Nakoľko si uvedomuje, že žalovaný je invalidný dôchodca, súhlasí s vyplatením sumy 863,- EUR maximálne v 4 splátkach do konca kalendárneho roka 2018, zároveň žiadal náhradu trov konania.

4. V duplike zo dňa 09.07.2018, doručenej súdu 11.07.2018 žalovaný zotrval na svojom písomnom vyjadrení k žalobe. Nezakladá sa na pravde, že by bol rázne odmietol mimosúdne vyriešenie. Mimosúdna dohoda nebola navrhnutá. Potýčka vznikla z dôvodu, že fenka žalobcu šteká neúmerne dlho a na všetko, takže jeho vnúchatá sú často vyrušované najmä po tom, čo zaspia. Opakovane namietol výpočet ušlej mzdy 500,- EUR za 9 dní, nesúhlasil ani s výškou žalovaného cestovného. Neprišlo ani k poškodeniu jeho dobrého mena, pretože ho nemá. Je „chronický sťažovateľ“, ak sa nemohol venovať rodine, nešlo o taký zdravotný hendikep, ktorý by mu zabraňoval aktivitám. On je na plnom invalidnom dôchodku a jeho manželka na čiastočnom invalidnom dôchodku. Sumu Sociálnej poisťovni nezaplatil naraz, ale ju spláca v splátkach. Sumu, ktorú bude povinný zaplatiť žalobcovi ponechal na úvahu súdu, akú čiastku mu vypočíta, aj keď si myslí, že za roky ponížovania jeho manželky si nezaslúži nič. Opakovane požiadal o splátkový kalendár s maximálnou mesačnou splátkou 40,- EUR. Do vyjadrenia doložil ďalej podpisy susedov, s ktorými má žalobca tiež konflikty a problémy.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to najmä so žalobou, Trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č.k. 2T/17/2018-158, trestným spisom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/17/2018, výpisom zo zdravotnej dokumentácie žalobcu, potvrdením zamestnávateľa z 23.10.2017, potvrdením SAD Prievidza o výške cestovného, písomným vyjadrením žalovaného, replikou, duplikou, správou Obecného úradu Valaská Belá,

špecifikáciou mesačných výdavkov žalovaného, odpoveďami zamestnávateľa žalobcu, Kolektívnou zmluvou zamestnávateľa žalobcu na roky 2015-2017 a dodatkom č. 3 ku kolektívnej zmluve na rok 2017, úradným záznamom a ostatnými listinami v súdnom spise.

6. Vykonaným dokazovaním súd zistil tento skutkový stav:

-Trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza zo dňa 13.02.2018, č.k. 2T/17/2018-158, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.03.2018 bol žalovaný uznaný vinným z toho, že dňa 11.06.2017 v obci Valaská Belá, okres Prievidza z dvora rodinného domu počas slovného konfliktu fyzicky napadol žalobcu tak, že ponad plot, rozdeľujúci pozemky rodinných domov č. XXX a č. XXX udrel žalobcu päťou ruky jedenkrát do ľavej strany tvárovej časti hlavy a jedenkrát do pravej strany tvárovej časti hlavy, čím mu spôsobil pomliaždenie s opuchom pravej strany sánky, drobnú tržnú ranku v oblasti pravého ústneho kútika a tržnú ranu na ľavej strane v oblasti ústneho kútika vo veľkosti 8-10 mm a tiež aj sliznice z vnútornej strany úst, ktoré zranenie si vyžiadalo lekárskej ošetrovanej a následnú liečbu so sťažným obvyklým spôsobom života žalobcu v trvaní 10 dní. Tým žalovaný spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, za čo bol odsúdený k trestu odňatia slobody na sedem mesiacov, výkon ktorého sa mu podmienične odložil na skúšobnú dobu pätnástich mesiacov. Žalovanému bola zároveň uložená povinnosť uhradiť Sociálnej poisťovni, pobočke Prievidza škodu vo výške 124,90 EUR a žalobca bol s nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

-Z výpisu zdravotnej dokumentácie na č.l. 4 bolo zistené, že žalobca bol ošetrovaný dňa 12.06.2017 MUDr. I. T. Zároveň v ten istý deň bol vyšetrený MUDr. B. X., od 12.06.2017 bol práceneschopný. Dňa 21.06.2017 sa žalobca dostavil na kontrolu k MUDr. B. X. (ktorý konštatoval, že bolesť sánky je na dotyk mierna, zbytkový hematóm, ranky na pere prehojené, doporučil lokálnu liečbu), následne ešte dňa 29.06.2017, kedy bola jeho práceneschopnosť ukončená, od 30.06.2017 bol žalobca práceneschopný.

-Z trestného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2T/17/2018 bolo z č.l. 19 odborného vyjadrenia MUDr. O. C. pre účely trestného konania zistené, že dňa 31.07.2017 sa žalobca dostavil k nemu do chirurgickej ambulancie k vyšetreniu. V odbornom vyjadrení č.XX/XXXX MUDr. C. uviedol, že doba liečenia a PN trvala od 12.06.2017 do 29.06.2017, teda 17 dní, čo je v hornej hranici bežnej doby liečenia pri podobných poraneniach.

-Z potvrdenia zamestnávateľa žalobcu VEGUM a.s. zo dňa 23.10.2017 bolo zistené, že žalobcovi bola za obdobie od 12.06.2017 do 21.06.2017 zamestnávateľom vyplatená náhrada príjmu pri dočasnej PN v sume 139,08 EUR, od 22.06.2017 do 29.06.2017 mu bolo Sociálnou poisťovňou, pobočkou Prievidza vyplatené nemocenské. Za obdobie PN by žalobca u zamestnávateľa zarobil 518,51 EUR brutto a z dôvodu PN prišiel o 13.-ty plat v sume 100,- EUR brutto v zmysle Kolektívnej zmluvy, mal PN dlhšiu ako 10 pracovných dní.

-Z potvrdenia zamestnávateľa žalobcu VEGUM a.s. zo dňa 08.11.2018 bolo zistené, že za obdobie PN (13 pracovných dní) by žalobca u zamestnávateľa zarobil 518,51 EUR /brutto a 363,71 EUR/netto.

-Z potvrdenia zamestnávateľa žalobcu VEGUM a.s. zo dňa 11.12.2018 bolo zistené, že výška 13.-teho platu, na ktorý by mal žalobca nárok, keby nebol PN by bola vo výške 100,- EUR/brutto, čo činí 70,15 EUR/netto.

-Z Kolektívnej zmluvy spoločnosti VEGUM a.s. Dolné Vestenice na roky 2015 - 2017 vrátane Dodatku č. 3 bolo z č.l. 28 Kolektívnej zmluvy (a č.l.7 Dodatku č. 3) preukázané, že zamestnancovi patrí príplatok na dovolenku vo vyúčtovaní mesiaca jún kalendárneho roka vo výške 50 EUR až 100,- EUR, v prípade že ide o zamestnanca, ktorý za obdobie január až jún z dôvodu PN v práci vymeškal nad 10 dní, výška príplatku na dovolenku je 0%.

-Z potvrdenia SAD Prievidza a.s. na č.l. 6 bolo preukázané, že cena cestovného lístka z Valaskej Belej do Novák je 1,65 EUR.

-Zo správy Obecného úradu Valaská Belá na č.l.34 zo dňa 01.10.2018 bolo zistené, že žalobca sa na verejnosti správa slušne, alkoholické nápoje nepožíva v nadmernom množstve. Komisia ochrany

verejného poriadku riešila sťažnosti podané žalobcom, zamerané na spolunažívanie so susedmi a dodržiavanie stavebného zákona.

- Na pojednávaní dňa 03.10.2018 žalobca zotrval na podanej žalobe. Tvrdil, že výšku cestovných výdavkov 33,- EUR žiadal preto, že u lekára bola 4 krát dňa 12.06.2017, 21.06.2017, 21.06.2017 a 31.07.2017 a na oddelení PZ v Nitrianskom O. 8 krát, musel sa tam dostať, keby sa incident nestane, nemusel tam chodiť. Ušlú mzdu a 13.-ty plat vyčíslil jeho zamestnávateľ a strata jeho zárobku je podložená zamestnávateľom. Potvrdil, že zamestnávateľ mu vyplatil náhradu príjmu 139,08 EUR a Sociálna poisťovňa nemocenské vo výške 124,90 EUR. V sume ušlej mzdy 500,- EUR je zahrnuté aj to, že mu na dobu ďalších troch mesiacov po PN bol automaticky znížený jeho platový priemer z dôvodu PN. Sumu 200,- EUR žiadal za sťaženie spoločenského uplatnenia a poškodenie dobrého mena v obci a je to suma, nad ktorou najviac uvažoval a ktorú najviac znížil. Mal sťaženie hygienické aj stravovacie podmienky a preto má nárok na bolestné a odškodné. Navyše boli prázdniny a on sa nemohol plnohodnotne venovať svojmu maloletému synovi a chodiť s ním na výlety, bol nútený preložiť aj termín dovolenky. Ak žalovaný tvrdí, že počas PN manuálne pracoval, nie je to pravda. V poškodení dobrého mena je uvedené aj bolestné. Znalecký ani lekárske posudok vyhotovený nebol, MUDr. C. vypracoval vyjadrenie, trvalé následky má len zhrubnutú kožu z vnútornej a vonkajšej strany a problém pri holení. Nesúhlasil so sumou 400,- EUR ako náhradou škody, trval na žaloba v celom rozsahu, nesúhlasil ani so splátkovým kalendárom po 40,- EUR. K poškodeniu dobrého mena došlo už len tým, že sa mu v obci posmievali, ako ho mohol žalovaný v takým vzrastom fyzicky napadnúť. Ak žalovaný tvrdil, že jeho PN bola účelovo predĺžovaná, nie je to pravda. PN bol podľa posudkového lekára MUDr. C. 10 dní, takže keby aj po tých 10 dňoch ide do práce, už nemá nárok na 13.- ty plat od zamestnávateľa, ako nevyhnutná doba liečenia je aj v trestnom rozkaze uvedených 10 dní. Na pojednávaní dňa 14.11.2018 tvrdil, že nemá na incidente podiel viny, jedine taký, že sa ho zúčastnil. Všetko vyprovokoval žalovaný a jeho manželka. Konfliktný typ nie je on ale žalovaný. Bolo mu navrhované zmierenie, ktoré žalovaný odmietol. Do výšky bolestného nezarátal poškodenie dobrého mena, ktoré naďalej trvá, nezarátal tam trvalé následky, ktoré sú viditeľné na jeho ústach. Na sume ušlej mzdy 500,- EUR trval, bol mu znížený priemer o ďalšie tri mesiace, prišiel o dochádzkový bonus, o výkonnostnú prémie aj osobné ohodnotenie. K 13.-temu platu ponechal na posúdenie súdu, či mal nárok na sumu 50,- EUR alebo 100,- EUR, ale od ošetrujúceho lekára po 10 dňoch je jasne v zdravotnom zázname napísané, že bolesť sánky je mierna, ale bol tam zbytkový hematóm. Ak žalovaný tvrdil, že sa rozprával s lekárom, ktorý mu uviedol, že išlo len o ľahké zranenia, nemôže to ničím zdokladovať.

- Žalovaný k žalobe na pojednávaní dňa 03.10.2018 uviedol, že čo sa týka finančného odškodnenia, každá strana má na tom svoju vinu. Suma, ktorej sa žalobca od neho domáha je nadsadená, bol ochotný sa dohodnúť na určitej alikvótnej čiastke, ale odmietol zaplatiť celú žalovanú sumu. Sumu za lieky nenamietol. Ak by bol žalobca ON tých 10 dní podľa trestného rozkazu, neprišiel by o 13.-ty plat, jeho PN bola účelová, aby si mohol navýšiť odškodné. Preto mal k tomuto výhrady. K poškodeniu dobrého mena uviedol, že navštívil aj susedov a pokiaľ žalobca tvrdil stratu dobrého mena, tak si ho spôsobil sám, nesúhlasil som sumou 200,- EUR. Z ním odobrenej sume 400,- EUR uviedol, že musel aj Sociálnej poisťovni zaplatiť v splátkach sumu 124,90 EUR. Vyjadril sa, že je ochotný zaplatiť žalobcovi sumu 400,- EUR v mesačných splátkach po 40,- EUR. Pracuje, našiel si brigádu s nepravidelným príjmom 300,- EUR mesačne, aktuálne sú jeho výdavky na úvery, lieky cestovné výdavky. Je poberateľom invalidného dôchodku 473,- EUR, manželka je poberateľkou invalidného dôchodku 271,- EUR. Na pojednávaní dňa 14.11.2018 v záverečnej reči uviedol, že ušlú mzdu namietol z dôvodu, že sa mýlne domnieval, že suma 500,- EUR je v čistom (netto), ako bolo preukázané, bola to suma brutto. K výdavkom neuviedol ešte náklady na pevné palivo, na ktoré musia mesačne odkladať sumu 150,- EUR. Odmietol zaplatiť celú žalovanú sumu z toho dôvodu, že nie je pravdou tvrdenie žalobcu, že on na incidente nemal žiadny podiel viny. Žalobca mal 50% podiel viny a suma, ktorú žiada je vysoká. Ak mu bola vyplatená PN, táto suma by sa tiež mala odrátať od žalovanej sumy.

7. Súd žalobu posúdil podľa týchto ustanovení zákonov:

-Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

-Podľa § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

-Podľa § 442 ods.1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).Pri škode spôsobenej niektorým trestným činom korupcie sa uhrádza aj nemajetková ujma v peniazoch. Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

-Podľa § 444 Občianskeho zákonníka, pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

-Podľa § 2 ods. 1 a 2 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia bolesť je ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov. Sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh (ďalej len „následok“).

- Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

- Podľa § 13 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie (1). Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch (2). Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo (3).

- Podľa § 16 Občianskeho zákonníka, kto neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti spôsobí škodu, zodpovedá za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.

- Podľa Čl. 8 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

-Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

- Podľa § 185 ods. 1 a 2 CSP súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Súd môže aj bez návrhu vykonať dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou; iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak.

8.V sporovom občianskom súdnom konaní sa uplatňuje prejednacia zásada. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nesplnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana sporu nesplní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazné bremeno ako procesný inštitút v sporovom občianskom konaní spočíva v zodpovednosti účastníka konania za to, že v konaní budú preukázané tie rozhodné skutočnosti, ku ktorým sa dôkazné bremeno viaže. Ak neboli preukázané tvrdenia účastníka, tento dôkazné bremeno neuniesol, čoho následkom je rozhodnutie súdu vo veci samej v jeho neprospech.

9.Okruh rozhodujúcich skutočností, ktoré sa týkajú povinnosti tvrdenia a povinnosti označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou právnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena.

10. Predpokladmi zodpovednosti podľa § 420 Občianskeho zákonníka sú: a) porušenie právnej povinnosti (existencia protiprávneho úkonu), b) vznik škody ako majetkovej ujmy, c) existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou a d) zavinenie toho, kto škodu svojim protiprávnym úkonom spôsobil. Protiprávnosť úkonu spočíva v porušení právnej povinnosti, teda vznik rozporu medzi tým, ako osoba skutočne konala a tým, ako konať mala, aby splnila povinnosti jej uložené právnym predpisom alebo inou právnou skutočnosťou. Toto protiprávne konanie musí byť poškodeným preukázané, takisto ako vznik škody a príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti ako príčinou vzniku škody a škodou, a jej rozsahom ako následkom týchto príčin.

11. Súd v prvom rade skúmal, či žalovaný je za zranenie žalobcu zodpovedný a dospel k záveru, že žalovaný nesie plnú zodpovednosť za zranenie žalobcu. Túto skutočnosť mal súd preukázanú jednak výsluchmi strán sporu, ani žalovaný nespochybnil, že žalobcovi spôsobil zranenie. Zodpovednosť žalovaného za zranenie žalobcu preukazuje vyššie citovaný trestný rozkaz, z ktorého je zrejmé, že žalovaný bol za spôsobenie ujmy na zdraví žalobcu právoplatne uznaný vinným, tak ako je uvedené vyššie. V konaní súd nepovažoval za sporné, že žalovaný svojim protiprávnym konaním spôsobil žalobcovi zranenia, uvádzané bode 6 tohto rozsudku, ktoré konanie súd v rámci trestného konania kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví. Žalobca sa v spore domáhal zaplattenia sumy 863,- EUR za úhradu liekov (30,- EUR), cestovné výdavky (33,- EUR), ušlú mzdu (500,- EUR), stratu 13.-teho platu (100,- EUR), sťaženie spoločenského uplatnenia a poškodenie dobrého mena (spolu 200,- EUR). Keďže nárok za úhradu liekov 30,- EUR žalovaný nenamietal, súd ho považoval za nesporný. Ďalej sa žalobca podanou žalobou domáhal náhrady cestovných výdavkov za 10 návštev u lekára, s denným cestovným výdavkom autobusom obojsmerne na trase Valaská Belá - Nováky vo výške 3,30 EUR. Žalovaný rozporoval žalobcom tvrdený počet návštev u lekára. Ak žalobca v spore tvrdil, že bol u lekára dňa 12.06.2017, 21.06.2017, 29.06.2017 a 31.07.2017, súd má za to, že len v tejto časti uniesol dôkazné bremeno a takto vzniknuté výdavky preukázal, hoci v prípade návštevy u posudkového lekára bolo zistené, že cestoval do Prievidze, v spore preukázal len cestovný výdavok za trasu Valaská Belá a Nováky, preto mu v sume 3,30 EUR bol priznaný výdavok aj za cestu do Prievidze k posudkovému lekárovi ktorú žalobca absolvoval dňa 31.07.2017. Ak žalobca tvrdil a domáhal sa úhrady za ďalších minimálne 6 návštev na Odvodnom oddelení PZ v Nitrianskom Rudne (hoci tvrdil, že v skutočnosti ich absolvoval až osem), takto vzniknutý výdavok súdu ničím nepreukázal, a neuniesol v tejto časti dôkazné bremeno, ktoré ho v spore zaťažovalo. Súd ustálil, že žalobcovi ako cestovný výdavok, ktorý mu vznikol v súvislosti s trestným činom patrí suma výdavkov za 4 návštev u lekára po 3,30 EUR, čo je spolu 13,20 EUR.

12. Ďalej sa žalobca domáhal náhrady ušlej mzdy za obdobie počas práceneschopnosti (ďalej v texte „PN“) a za zníženie dovolenkového priemeru po dobu 3 mesiacov podľa ním pripojeného potvrdenia od zamestnávateľa. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že za obdobie 13 pracovných dní by žalobca u zamestnávateľa zarobil sumu 363,71 EUR v čistom, tiež, že za obdobie od 12.06.2017 do 21.06.2017 mu zamestnávateľ vyplatil náhradu príjmu pri dočasnej PN v sume 139,08 EUR netto a Sociálna poisťovňa, pobočka Prievidza za obdobie od 22.06.2017 do 29.06.2017 nemocenské v sume 124,90 EUR. V zmysle Kolektívnej zmluvy bolo preukázané, že žalobca prišiel o príplatok za dovolenku v sume 70,15 EUR netto (100,- EUR brutto) . Vychádzajúc z uvedeného má žalobca nárok na sumu rozdielu sumy 363,71 EUR (ušlá čistá mzda) minus náhrady za PN, ktoré mu boli vyplatené zamestnávateľom a Sociálnou poisťovňou počas PN (t.j. 139,08 EUR plus 124,90 EUR), čo je suma 99,73 EUR plus preukázaný nárok na 13.-ty plat v čistom vo výške 70,15 EUR, teda spolu na sumu 169,88 EUR titulom ušlej mzdy a 13.-teho platu, ktorý nebol žalobcovi dôsledkom PN vyplatený. Ak do výpočtu ušlej mzdy vo výške 500,- EUR žalobca zahrnul aj ušlú mzdu za dobu ďalších 3 mesiacov (júl, august a september 2017), počas ktorých mu ako to tvrdil bol z dôvodu jeho PN znížený platový priemer, ďalej tvrdil že mu nebol vyplatený ani dochádzkový bonus, prišiel o výkonnostnú odmenu aj osobné ohodnotenie, nijako svoje tvrdenia v danom smere v spore nepreukázal a súdu dôvodnosť takéhoto nároku nevyplývala ani z priložených listinných dôkazov od zamestnávateľa.

13. Súčasťou žalobného nároku bola ďalej suma 200,- EUR z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia a poškodenia dobrého mena v obci. V záverečnej reči sa žalobca sumy 200,- EUR domáhal titulom bolestného, pričom uviedol, že do tejto sumy nezaráčaval odškodnenie za poškodenie dobrého mena. Podľa § 2 ods. 1 a 2 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia bolesť je ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov. Podľa § 3 ods. 1 až 4 zákona č. 437/2004 Z.z. náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo;

musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov. Náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za bolesť sú ustanovené v prílohe č. 1 v I. a III. časti. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8). Podľa cit. zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, sa náhrada za bolesť aj náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia poskytuje na základe lekárskeho posudku. V tomto prípade bolo v rámci trestného konania vypracované len odborné vyjadrenie MUDr. Macha, a vo svojej výpovedi sám žalobca potvrdil skutočnosť, že znalecký ani lekársky posudok vypracovaný nebol. Predmetné odborné vyjadrenie ako listinný dôkaz súd nepovažuje za dostatočný dôkaz na preukázanie nároku žalobcu na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia ani na bolestné. V prípade uplatňovania nároku, vyplývajúceho zo sťaženia spoločenského uplatnenia resp. v záverečnej reči žalobcom prekvalifikovaného nároku bolestného je potrebné tieto nepochybne preukázať lekársym posudkom. Náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia predstavuje náhradu za preukázateľne nepriaznivé následky, ktoré trvalo a výrazným spôsobom sťažujú uplatnenie poškodeného v osobnom živote, či iných sférach jeho života, prípadne pri výkone povolania. Odškodnenie za sťaženie spoločenského uplatnenia musí byť primerané povahe následkov a ich predpokladanému vývoju a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a spoločnosti. Vyššie uvedené nepriaznivé následky však žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, ani na ich preukázanie žiadne dôkazy nenavrhol. A pokiaľ žalobca sumu 200,- EUR žiadal titulom nároku na bolestné, nepredložil lekársky posudok podľa §§ 7,8 zákona č. 437/2004 Z.z.. V súlade s § 444 Občianskeho zákonníka nárok na bolestné vzniká momentom vyhotovenia lekárskeho posudku, po ustálení zdravotného stavu. Žalobca v tejto časti neunesol dôkazné bremeno a ak sa žalobou domáhal náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia (či bolestného, ako to uviedol vo svojej záverečnej reči) spolu s nemajetkovou ujmu za poškodenie dobrého mena v obci sumou 200,- EUR (vychádzajúc z písomne podanej žaloby na súd) od žalovaného, dôvodnosť tohto nároku súdu nepreukázal. Je potrebné uviesť, že náhrada škody či nemajetkovej ujmy, spôsobenej trestným činom je jedným z nárokov na ochranu osobnosti žalobcu. Žalobca síce tvrdil, že bolo poškodené jeho dobré meno v obci, nijakým spôsobom však ani toto svoje tvrdenie súdu nepreukázal ani na preukázanie tohto tvrdenia nenavrhol dôkazy. V spore nebolo preukázané, že by žalovaný žalobcovi spôsobil nemajetkovú ujmu v súvislosti s incidentom zo dňa 11.06.2017, teda, že poškodil jeho dobré meno v obci. Navyiac v súlade s § 11 Občianskeho zákonníka peňažné zadostučinenie nastupuje až potom, čo nie je možné to nepeňažné. Žalobcu tu zaťažovalo dôkazné bremeno, že v značnej miere v súvislosti s incidentom, ktorý sa stal 11.06.2017 bola znížená jeho dôstojnosť či jeho vážnosť v spoločnosti, a že tento zásah dosahoval značnú intenzitu, čo nepreukázal. Preto súd považoval nárok vo výške 200,- EUR za nedôvodný pre neunesenie dôkazného bremena.

14. V zmysle vyššie uvedeného by mal žalobca nárok na zaplatenie sumy náhrady škody, ktorá mu bola spôsobená trestným činom celkom v sume 213,08 EUR (súčet sumy 30,- EUR za lieky, 13,20 EUR cestovné výdavky a sumy 169,88 EUR ako ušlej mzdy a 13.-teho platu). Žalovaný však časť žalovanej sumy vo výške 400,- EUR písomne vo vyjadrení dňa 30.01.2018 a následne opakovane aj ústne pred súdom v uvedenom rozsahu ako náhradu škody spôsobenej trestným činom uznal v súlade s ust. § 558 Občianskeho zákonníka. Na základe čoho potom súdu neostávalo iné, ako priznať žalobcovi sumu 400,- EUR ako sumu, ktorú žalovaný neurobil v konaní spornou. Záverom je potrebné dodať, že pokiaľ žalobca predložil do sporu potvrdenie o strate na zárobku (ušlej mzde) počas jeho práceneschopnosti, z predloženého potvrdenia nebolo jednoznačné, či tento výpočet zamestnávateľa bol realizovaný v súlade s ust. § 134 ods. 9 Zákonníka práce a § 84 až 87 zák.č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení s odkazom na § 446 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa náhrada za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti poškodeného posúdi a suma tejto náhrady sa určí rovnako ako úrazový príplatok podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení, pričom údaj o dennom vymeriavacom základe poskytuje zamestnávateľ (§ 231 Zák. č. 461/2003 Z.z.) podľa pokynu zamestnanca, k akému účelu takéto potvrdenie potrebuje. Súd nemôže v tomto smere suplovať žalobcu vykonávaním dokazovania nad rámec podaných návrhov. Ide totiž o sporové konanie, v ktorom sa vykonáva dokazovanie navrhnuté sporovými stranami a v ktorom skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Žalobca mal voči žalovanému pohľadávku vo forme náhrady škody na zdraví, ktorej výška 400,- EUR nebola sporná. Žalovaný v spore opakovane deklaroval ochotu túto sumu žalobcovi ako náhradu spôsobenej škody zaplatiť. Zároveň požiadal súd o možnosť splatenia tejto sumy

formou mesačných splátok po 40,- EUR. Na tomto základe bolo žalobe v časti o zaplatenie sumy 400,- EUR vyhovie a vo zvyšku súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

15. Súd povolí žalovanému zaplatiť dlžnú sumu 400,- EUR žalobcovi v predĺženej lehote 60 dní od právoplatnosti rozsudku. Podľa § 232 ods. 2 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Pre takéto rozhodnutie sa podľa súdnej praxe vyžaduje zistenie takých skutočností, z ktorých by bolo možné vyvodiť záver súdu o tom, že vzhľadom na povahu prejednávanej veci, na nárok a osobné pomery strán je vhodné určiť na splnenie lehotu dlhšiu než tri dni. K hľadiskám, ktoré sú v tomto smere významné, patrí predovšetkým výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovaného a v konaní prejavovaná snaha o plnenie záväzku, osobné pomery strán. V súlade s § 232 ods. 2 CSP súd povolil žalovanému zaplatiť priznaný nárok žalobcovi v lehote 60 dní, ktorá plynie od právoplatnosti rozsudku, keď poskytnutie dlhšej lehoty na plnenie bolo s poukazom na blížiaci sa vianočný sviatok, ochotu žalovaného sumu 400,- eur zaplatiť a osobné pomery žalovaného podľa názoru súdu v súlade so zásadou dobrých mravov. Žalovaný požiadal súd o možnosť zaplatiť sumu 400,- eur v 10-tich mesačných splátkach po 40,- eur s poukazom na svoje pomery. Uviedol že je poberateľom invalidného dôchodku vo výške 473,- EUR, má nepravidelný príjem z brigád cca v sume 300,- EUR mesačne a manželka je poberateľkou invalidného dôchodku vo výške 271,- EUR mesačne. Aktuálne má žalovaný tieto pravidelné mesačné výdavky: 62,07 EUR elektrika, 26,09 EUR televízia, mobil 15,- EUR, lieky 50,- EUR, splátka Sociálnej poisťovni za regres 25,- EUR, životná poisťka 30,- EUR, cestovné výdavky 80,- EUR, splátka dvoch úverov spolu 359,18 EUR, na pevné palivo 150,- EUR, suma výdavkov tak činí 797,34 EUR. Pri porovnaní aktuálnych príjmov žalovaného do domácnosti 1.044,- EUR a žalovaným deklarovovaných výdavkov 797,34 EUR súd dospel k záveru, že je v možnostiach žalovaného dlžnú sumu zaplatiť do 60 dní, keď pre povolenie mesačných splátok, kedy by bola dlžná suma zaplatená v trvaní 10 mesiacov od právoplatnosti rozsudku neboli zistené dôležité dôvody.

16. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

17. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku. V konaní sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 863,- EUR, súd mu priznal sumu 400,- EUR. Žalobca mal v spore úspech 46,35% a žalovaný 53,65 %, teda obaja mali v konaní takmer rovnaký úspech ako aj neúspech, preto súd rozhodol tak, že žiadna zo sporových strán nemá na náhradu trov konania právo.

18. Žalobca bol podľa § 2 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. od poplatkovej povinnosti oslobodený, keďže mu bola priznaná ujma spôsobená trestným činom. Podľa § 14 ods. 4 veta prvá cit. zákona v konaní podľa tohto zákona koná a rozhoduje vyšší súdny úradník vrátane rozhodovania o zastavení konania, preto súd rozhodnutie vo výroku IV. rozsudku ponechal na samostatné uznesenie, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne na Okresný súd Prievidza v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva

v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené; alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a podľa § 62 ods. 1 CMP aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 232 ods. 2 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.